

at fravige, hvad der foreleden Dag ogsaa blev anseet for det Hensigtsmæssigste og vedtaget.

Monrad: Der ligger vistnok meget lidet Vægt paa, enten man vedtager Uendringsforslaget eller holder sig til det ved 2den Behandling vedtagne Forslag; ligesom jeg imidlertid ved anden Behandling tillod mig at stemme imod Udvalgets Indstilling, saaledes skal jeg nu tillade mig at tilraade Thinget at vedtage Uendringsforslaget. Jeg kan ikke lade det gjælde, at det skulde klæde Thinget ilde at fravige en engang tagen Beslutning. En Sag kommer jo netop til gjentagen Behandling, for at der kan gives Leilighed til at stille Uendringsforslag, for at fornyet Overveelse kan finde Sted, og for at Tilfældigheder, der muligvis ved en enkelt Behandling kunne udøve Indflydelse, derved kunne tabe denne. Jeg har saaledes med Hensyn til denne Sag været underkastet en vis Tilfældighed, idet det blev overhørt, hvilket vistnok var min egen Skyld, at jeg begjærede Ordet, dengang Sagen var til 2den Behandling; ellers skulde jeg allerede den Gang have yttret mig. Grunden, hvorfor jeg foretrakker det oprindelige Lovforslag, der er søgt skaffet tilbage ved Uendringsforslaget, er følgende: Naar en Pension skal bestemmes ved særskilt Lov, saa er der to Veie, man kan gaae; man kan enten indskrænke sig til at undersøge, hvorvidt man skal give Vedkommende Pensionsberettigelse eller ikke — og denne Veie anseer jeg det for uheldigt at betrede, eller man kan tillige gaae ind paa, efter et Skjøn at bestemme en vis passende Pension. Den første Veie er det, Udvalget har betraadt; men jeg troer, at Thinget skal søge at beholde fri Haand over de Pensioner, hvorom det udtrykkelig er sagt, at de skulde bestemmes ved særskilt Lov. Det kan nemlig meget godt være, at Thinget finder, at Billighedsgrunde tale for, at en Mand saaer Pension, uden at man netop derfor vil give ham den Pension, som er bestemt ved Pensionsloven. Der er hele Klasser af Folket, hvis Pension skal bestemmes ved særskilt Lov, og derfor anseer jeg den Veie at være den retteste, at man i alle saadanne Tilfælde efter et vist Skjøn bestemmer en rund Sum som Pension istedetfor at tillægge Pensionsberettigelse efter Pensionsloven. Forøvrigt

skal jeg slutte med hvad jeg begyndte, at jeg ikke anseer Sagen for at være af nogen sær Bigtighed eller stor Betydning, da det jo staaer i vor Magt at forebygge, at man bruger den ved 2den Behandling vedtagne Fremgangsmaade i andre Tilfælde, hvor det kunde medføre større Ulemper end her.

G. Winther: Jeg troer ikke, at det Tilfælde, der her foreligger, henhører under de Klasser, den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Ade Valfreds (Monrad) omtalte, hvorved Pensioneringen udtrykkelig skal bestemmes ved Lov. Jeg troer, at et af de Tilfælde, han maa have sigtet til, kun har en temmelig fiern Lighed med det foreliggende. Jeg tænker mig nemlig, at han blandt Andet sigtede til, at Pensionen for Betjente efter afdøde apanagerede Personer skal bestemmes ved Lov. Der er en meget stor Forskel mellem en konstitueret Statsembedsmand og de Betjente, der ere ansatte hos saadanne apanagerede Personer, saa at der ikke med Lethed skal kunne drages en Analogie derimellem.

Men for det ærede Thing tager sin Beslutning, vil jeg dog som den, der vistnok sigtes i alle Tilfælde, hvor der har været Tale om enkelte Pensioner og om Pensionsregler, at have været blandt dem, som have søgt at gjøre alle de Besparselser, der fornuftigvis lade sig tænke indførte, tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det netop er Sparommelighedshensyn, der have drevet mig til som Medlem af Udvalget at slutte mig til dettes Indstilling. Jeg har nemlig overveiet, hvad der kunde skee i andre Tilfælde af lignende Natur, og jeg har da fundet, at der kunde komme Tilfælde, hvor der vilde indtræffe lige det Modsatte af det, som muligens vil skee her — nemlig, at Vedkommende kunde faae en højere Sum i Pension end den af Regjeringen foreslaaede — jeg vil udtrykkelig bemærke, at det endnu er ganske uvidt, om dette vil blive Tilfældet ved denne Lov.

Naar en saadan Mand, som er ansat under det gamle Regimente, afgaaer, og Regjeringen foreslaaer ham til Pension, saa kan der jo gaaes frem paa en af tre Maader; enten kan man see efter i Pensionsloven, om han efter denne har nogen Berettigelse, og, vil